

Obsah

Předmluva 7

I. TEZE O POHYBU

První komentář k Bergsonovi

První teze: pohyb a okamžik 9

Druhá teze: privilegované okamžiky a libovolné
okamžiky 12

Třetí teze: pohyb a změna. – Vše, Otevřenost čili trvání. –

Tři úrovně: soubor a jeho části; pohyb; Vše a jeho změny 16

II. RÁM A ZÁBĚR, RÁMOVÁNÍ A ROZZÁBĚROVÁNÍ

První úroveň: rám, celek nebo uzavřený systém. – Funkce
rámu. – Mimoobrazové pole: jeho dva aspekty 22

Druhá úroveň: záběr a pohyb. Obě strany záběru: k souborům
a jejich částem, k Všemu a jeho změnám. – Obraz-pohyb. –
Pohyblivý řez, časová perspektiva 30

Pohyblivost: montáž a pohyb kamery. – Otázka jednoty záběru
(sekvenční záběry). – Význam nepravého připojení 36

III. MONTÁŽ

Třetí úroveň: Vše, skladba obrazů-pohybů a nepřímý obraz
času. – Americká škola: organická skladba a montáž
u Griffitha. – Dva aspekty času: interval a Vše, proměnlivá
přítomnost a nesmírnost 42

Sovětská škola: dialektická skladba. – Organično a patetično
u Ejzenštejna: spirála a kvalitativní skok. – Pudovkin
a Dovženko. – Vertovova materialistická skladba 45

Francouzská předválečná škola: kvantitativní skladba. –
Rytmus a mechanika. – Dva aspekty kvantity pohybu: relativní
a absolutní. – Gance a matematické vznešeno. – Německá
expresionistická škola: intenzivní skladba. – Světlo a stíny
(Murnau, Lang). – Expresionismus a dynamické vznešeno 55

IV. OBRAZ-POHYB A JEHO TŘI VARIACE

Druhý komentář k Bergsonovi

- Identita obrazu a pohybu. – Obraz-pohyb a obraz-světlo 74
Od obrazu-pohybu k jeho variacím. – Obraz-vjem, obraz-akce,
obraz-afekce 80
Obrácená zkouška: jak utlumit všechny tři úrovně
(Beckettův „Film“). – Jak se tři variace skládají 86

V. OBRAZ-VJEM

- Dva póly, objektivní a subjektivní. – „Polo-subjektivní“
[la „misubjective“] neboli volný nepřímý obraz
(Pasolini, Rohmer) 92
K jinému stavu vnímání: vnímání kapalné. – Úloha vody
ve francouzské předválečné škole. – Grémillon, Vigo 98
K plynnému vnímání. – Hmota a interval podle Vertova. –
Engram. – Jedna tendence experimentální kinematografie
(Landow) 103

VI. OBRAZ-AFEKCE: TVÁŘ A DETAIL

- Dva póly obličeje: síla a kvalita 110
Griffith a Ejzenštejn. – Expresionismus. – Lyrická abstrakce:
světlo, bílá a světelný lom (Sternberg) 114
Afekt jako entita. – Ikon. – „Prvost“ podle Peirce. – Hranice
obličeje nebo nicota: Bergman. – Jak tomu uniknout 119

VII. OBRAZ-AFEKCE: VLASTNOSTI, SÍLY, LIBOVOLNÉ PROSTORY

- Složitá entita neboli vyjádření. – Virtuální spoje a reálná
spojení. – Afektivní složky detailu (Bergman). – Od detailu
k dalším záběrům: Dreyer 127
Duchovní afekt a prostor u Bressona. – Co je to „libovolný“
prostor? 133
Konstrukce libovolných prostorů. – Stín, protiklad a boj
v expresionismu. – Bělost, střídání a alternativa v lyrické
abstrakci (Sternberg, Dreyer, Bresson). – Barva a pohlcování
(Minelli). – Dva druhy libovolných prostorů a jejich častost
v současné kinematografii (Snow) 137

VIII. OD AFEKTU K AKCI: OBRAZ-PUD

Naturalismus. – Prapůvodní světy a odvozená prostředí. – Pudy a bezvará hmota, příznaky a fetiše. –	
Dva velcí naturalisté: Stroheim a Buñuel. – Parazitní pud. – Entropie a cyklus 151	
Charakteristika Buñuelova díla: síla opakování v obrazu 159	
Nesnáz být naturalistou: King Vidor. – Případ a vývoj Nicolase Raye. – Třetí velký naturalista: Losey. – Pud servilnosti. – Obrácení proti sobě samému. – Souřadnice naturalismu 162	

IX. OBRAZ-AKCE: VELKÁ FORMA

Od situace k jednání: „druhost“. – Obklopující a souboj. – Americký sen. – Velké žánry: psychosociální film (King Vidor), western (Ford), historický film (Griffith, Cecil B. De Mille) 171	
Zákony organické kompozice 183	
Senzomotorický svazek. – Kazan a Actors' Studio. – Otisk 187	

X. OBRAZ-AKCE: MALÁ FORMA

Od jednání k situaci. – Dva druhy indexů. – Mravoličná komedie (Chaplin, Lubitsch) 192	
Western u Hawkse: funkcionalismus. – Neo-western a jeho typ prostoru (Mann, Peckinpah) 197	
Zákon malé formy a groteska. – Chaplinův vývoj: figura diskurzu. – Keatonův paradox: funkce velkých strojů ponižujících a převracejících fyzikální kauzalitu 202	

XI. FIGURY ANEB TRANSFORMACE FOREM

Přechod od jedné formy ke druhé u Ejzenštejna. – Montáž atrakcí, zajímavostí. – Rozdílné typy figur 212	
Figury Velkého a Malého u Herzoga 218	
Dva prostory: Dýchající obklopující prostor a linie Vesmíru. – Dech u Kurosawy: od situace k otázce. – Linie vesmíru u Mizoguchiho: od stopy k překážce 221	

XII. KRIZE OBRAZU-AKCE

„Třeťosť“ podle Peirce a mentální vztahy. – Marxové. – Mentální obraz podle Hitchcocka. – Značky a symboly. – Jak Hitchcock završuje obraz-akci a dovádí jej k jeho hranici	232
Krise obrazu-akce v americké kinematografii (Lumet, Cassavetes, Altman). – Pět rysů této krize. – Uvolnění senzomotorického svazku	241
Původ krize: italský neorealismus a francouzská nová vlna. – Kritické vědomí klišé. – Problém nové koncepce obrazu. – K záhrobí obrazu-pohybu	248
Glosář	254
Deleuzova cesta k filmu (<i>Přemysl Maydl</i>)	257
Překladatelská poznámka (<i>Čestmír Pelikán</i>)	269
Ediční poznámka (<i>Jan Lukeš</i>)	271
Knižní vydání prací Gillese Deleuze v českých a slovenských překladech	273
Rejstřík jmen	275
Rejstřík filmů	283
Obsah	295